

Quan el tabú esdevé públic

L'històric bar **Via Lactea** (Velarde, 18) encara conserva aquell *Je ne sais quoi* que el va fer quarter de les festes més sonades de la Movida. **José Alfredo** (Silva, 22) és una cocteleria moderna especialista en ginebra. I **Tupperware** (Corredera Alta de San Pablo, 26) és el temple pop per excel·lència de la ciutat

Gent del club

Myriam Swanson

L'èxit del club Taboo ha tingut molt a veure amb el talent de Myriam Swanson, l'explosiva vocalista que lidera Mambo Jambo, la banda resident de la sessió.

Vas debutar amb un disc de bossa nova. Et sents còmoda amb els gèneres de Mambo Jambo? Jazz, rhythm'n'blues, soul...

Sóc una cantant molt eclèctica i la música que faig a Taboo m'ha influït molt i la sento més que altres gèneres.

A més de ser cantant, treballes com a regidora d'escenari. No es pot viure de la música només?

La producció tècnica per mi no és una qüestió econòmica, sinó vocacional. Són dos mons paral·lels que no barrejro. La música la faig per amor total: mai he treballat en el circuit comercial. Busco un so, estil, no pas ser famosa i forrar-me. I amb la tècnica, igual. Em dedico a fer coses que m'agradin.

Què et va dir ta mare quan li vas dir que volies ser cantant?

Li ho vaig dir quan jo era molt petita. I no es va sorprendre. Vaig començar a cantar als 8 anys i amb 15 gairebé era professional. Ara en tinc 31. M'he passat mitja vida en un escenari.

Tens més bolos arran del Taboo?

Tinc els bolos que vull tenir. L'exposició que tinc a l'Apolo és molt interessant, però per mi no és una cosa promocional. Hem tret una cosa que teníem molt dins i a poc a poc cada cop surt més com volem.

Explica'm alguna situació estranya que hagis viscut en un escenari.

Sovint es creen situacions estranyes, com veure la millor actuació de rhythm'n'blues de l'any en un casino i que només s'hi fixin tres persones. En aquest país no gaudim de la música com caldria. -R.M.

Les impactants sessions del Taboo aposten per renovar el gènere.

Taboo, l'únic xou 'burlesque' de Barcelona, arriba a la seva quinzena edició en una forma envejable. Per Ricard Martín

Qui ho havia de dir, que el vodevil tornaria al Paral·lel. En espera que reconstrueixin El Molino, i sota l'atenta mirada de la descomposició de l'Arnau, hi ha una cosa que funciona al Paral·lel. Es tracta de les sessions mensuals Taboo a l'Apolo, la primera nit dedicada al burlesque a Barcelona, una aconseguida mixtura de striptease, ball, música en directe i circ.

Cada sessió és tot un esdeveniment, i valia la pena parlar amb el director artístic de l'invent, Juanjo Barranté, perquè ens faci cinc cèntims sobre què ens han preparat per al 10 de juny: "Tornarem a portar The Teaserettes, una companyia de Berlín que practica allò que en diem *neoburlesque*, més descarat i humorístic". I alerta que aquest és el primer xou de burlesque que incorpora ballarins masculins, The Teasers. El contrapunt clàssic el

posarà l'actuació de Trixie Sparkle, una britànica tota lligacames negres i encaix. I també un hi haurà un xic de *side-show* (aquells circs de friquis que ens remetien a l'Amèrica profunda): "El fakir Testa, un assidu de la casa, actuarà caracteritzat de Fu-Manxú". Nit de sexe amb diferents graus de picant i un xic de vidres trencats, tot plegat mentre seieu en una cadira amb

Podem esperar erotisme picant, naïf, i Fu Manxú clavant-se ganivets

tauleta assaborint una copa de xampany. Segons Barranté, el secret de l'èxit rau en què "recuperem el burlesque amb banda en directe en la mesura d'allò possible". Això implica que "cal tenir una banda fixa, i que les noies assagin i preparin els temes amb el grup: attrezzo, coreografia, personatges... Res és aleatori i tot és

molt difícil". En aquest sentit, Mambo Jambo, l'impecable combo de jazz i r'n'b liderat per

Dani Nel-lo i la volcànica cantant Myriam Swanson (una de les revelacions de Taboo) és tota una garantia.

La dificultat de lligar una programació d'un gènere tan escàs a Espanya ha fet que Taboo sigui una miscel·lània: hi desfilen espectacles indubtablement naïf i picars mesclats amb impactes com el de Roxy Velvet, una senyora que barreja striptease amb *performance gore*: "Cal oferir coses molt diferents. Els artistes es veuen amb la necessitat d'evolucionar per diferenciar-se". Els encantaria poder portar a estrelles *made in USA* com l'octogenària Tempest Storm, que a vegades encara exerceix l'art sexi en festivals, "però s'ens escapen de pressupost".

Taboo. Djous 10, a les 22h. Sala Apolo. (Nou de la Rambla, 113). 12-14 € www.myspace.com/tabooapolo

